

[Agershou]

mild uddeling af bemyndigelser til indenrigsministeren selv og diverse andre ministre. Ikke et ord om indholdet, ingen overvejelser om, hvordan forsøgene skal vurderes, osv. osv.

Med god grund har flere partier herinde en god portion skepsis over for bemyndigelser, og i dette tilfælde, hvor forslaget faktisk ikke består af andet end bemyndigelser, mener vi, at ministeren må sendes tilbage til skrivebordet – det regner vi faktisk med at et flertal i folketinget vil være enig med os i – for at udarbejde et nyt forslag om en forsøgsordning med frikommuner, et forslag med perspektiver og indhold. SF vil gerne, meget gerne, medvirke til en forsøgsordning, der betyder, at kommunerne får større muligheder for at løse deres opgaver på en mere kreativ og bedre måde end før.

Ole Vig Jensen (RV):

Det radikale venstre er ud fra både en principiel og en ideel betragtning tilhænger af det forslag om frikommuner, som indenrigsministeren her har fremsat. Vi mener, at det er en både rigtig og spændende tankegang, som ligger bag. Vi ser meget vel, at som forslaget er udformet, rummer det en række bemyndigelsesbestemmelser, og dem er vi under mange andre forhold yderst tilbageholdende med at give tilslutning til, men her, hvor der netop skal gås nye veje, hvor det drejer sig om forsøgsvirksomhed, er det vel overhovedet vanskelige at undgå, medmindre folketinget skal gå ind i en ren detailformulering og -styring af frikommuneprojekterne. Men vi lægger i øvrigt vægt på med den tilslutning, vi vil give – og jeg har nogle bemærkninger yderligere om dette – at der er tale om en forsøgsvirksomhed, der skal strække sig over en periode på fem år. Vi tror, det i sig selv er fornuftigt, at man har givet en lidt længere tidsperiode til mere dybtgående og grundigt at gøre erfaringer på nye områder.

Det radikale venstre har den opfattelse – og vi har gjort den gældende, længe før frikommunetanken dukkede op – at der er et stærkt behov for en forenkling og modernisering af de regelsæt, som ofte i en meget detaljeret form fastlægger standarder og normer for den kommunale virksomhed.

Det er velkendt, at denne detailstyring af kommunerne ofte har fremkaldt og fremkalder kritik af den statslige dominans. Vi har nu levet med en kommunalreform i 15 år, som har medført opbygningen af et ikke ubetydeligt bureaukratisk styre, og vi mener faktisk, at der netop nu er behov for at gøre sig yderligere overvejelser med henblik på at skabe fornyelse og forsøge at få en bedre udnyttelse af de ressourcer, der er til rådighed, og styrke nærdemokratiet ved også at gå nye veje. Man kan meget nemt forestille sig, at helt nye opgaver kunne tages op i kommunerne, ligesom det vel er en overvejelse værd at droppe eksisterende aktiviteter, hvis de ikke længere tjener deres formål, men ligger som en dyne hen over det kommunale selvstyre, fordi de nu engang er en følge af gammel lovgivning.

Vi har også glædet os over, at der har vist sig en ikke ubetydelig idérigdom i kommunerne, når det gjaldt om at gøre forsøg. Vi er imidlertid optaget af, hvordan vi skal komme videre, hvordan fremgangsmåden skal være.

Jeg er klar over, at det er ministeren, der nu har udvalgt de kommuner, der er udset til at være frikommuner. Det er jo ikke alle, og man kan selvfølgelig spørge: hvordan lader det sig gøre at foretage en sådan udvælgelse? Jeg er klar over, at den er begrundet i geografiske hensyn og i den politiske sammensætning i de forskellige typer af kommuner, ligesom også det emnemæssige har spillet ind. Selvfølgelig er der tale om – og det kan vel ikke være anderledes – en subjektiv vurdering, en subjektiv bedømmelse, ved udvælgelsen af kommunerne, men jeg går ud fra, at der er gode begrundelser for den. Det vil vi gerne høre noget mere om, vel specielt under udvalgsarbejdet.

Jeg kan sige – uden at jeg i øvrigt skal ind i enkeltheder – at hos os har man undret sig over, at der f.eks. ikke er nogen kommuner, som det siges: nordenfjords, og her er specielt Hirtshals nævnt som en kommune, der, før frikommunetanken blev diskuteret, har vist evne og vilje til at gå nye veje i sin måde at indrette sig på i den kommunale virksomhed. Men det skal jeg ikke fordybe mig i, det kan vi som sagt gøre under udvalgsarbejdet, i den udstrækning der er behov for det, og det gælder også emnerne.

Jeg vil dog gøre en enkelt bemærkning om de udtalelser, der allerede er faldet om ka-